

عنوان مقاله:

فعالیت سیاسی و سعادت انسانی، بررسی دیدگاه فمینیسم بر پایه حکمت صدرایی

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های اسلامی زن و خانواده، دوره 1، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

مهدی شجریان - پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی

خلاصه مقاله:

آیا فعالیت های سیاسی و حضور در عرصه های اجتماعی موجب سعادت انسان می شود؟ برخی فمینیست ها به این پرسش پاسخ مثبت می دهند. به باور آن ها مردان با تصاحب نقش های سیاسی سعادتمندتر از زنان هستند و جایگاه فراتری به خود اختصاص داده اند. در این میان نقش پرهزینه مادری نیز به این امر مدد می رساند. بر همین اساس زنان برای دستیابی به سعادت و جایگاه فراتر، باید نقش مادری را محدود کرده، نقش های سیاسی و اجتماعی را به تصاحب خود در آورند. بر اساس حکمت صدرایی چنین نگاه مطلق قابل قبول نیست. ملاک سعادت، «سعه وجودی» انسان است که در ضمن بهره مندی از مراتب عقل نظری و عملی محقق می گردد و افراد انسان به فراخور علم و عملی که دارند مراتب تشکیکی سعادت را کسب می کنند. سقف مطالبات انسان محدود به عالم ماده نیست بلکه برای کسب مراتب سعادت، به عوالم برتر نیز می اندیشد و سعادت خویش را در ورای آن ها نیز جستجو می کند. بر این اساس نقش های سیاسی و اجتماعی و نیز نقش مادری اگر در ضمن مراتب عقل نظری و عملی قرار گیرند و موجب تداوم حرکت جوهری اشتدادی انسان به سمت اعلی مراتب کمال گردند، مرتبه ای از سعادت را فراهم می آورند و الا اگر موجب سقوط انسان نشوند، اثری در این حوزه ندارند و هرگز نمی توان هیچ یک از آن ها را به قول مطلق ملاک سعادت محسوب کرد.

کلمات کلیدی:

فمینیسم، حکمت صدرایی، ملاک سعادت، انسان شناسی، حرکت جوهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1139859>

